

altså alene er tale om en præcisering af hidtil gældende praksis. Det er altså også den tidligere regering, der har sagt, at det skal være sådan, at der skal gå en længere årrække, før et område har udviklet sig til overdrev i lovens forstand. Bemærkningen er således ikke udtryk for en begrænsning af rækkevidden af bestemmelsen.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er meget muligt, det tidligere har været praksis, men nu kan man jo rent faktisk også se af høringssvarene, at det viser sig, at der er nogle områder, der vil kunne komme i klemme på det her. Så jeg tror ikke, det vil støde på modstand fra vores side. Det vil det jo selvfølgelig ikke, hvis det er sådan, at regeringen er parat til at opgive de her 30-50 år. Det er ikke nogen skam at blive kloget.

Så til nr. 2. Jeg spurgte stadig væk også i forhold til § 3-arealerne: Hvad vil man med hensyn til gødskning med pesticider? Vil man være parat til at gå ind og stoppe for det? Vil man være parat til at gå ind og lave plejepligt?

Vil man være parat til at lægge ind i lovens formål, at det også skal være at skabe store sammenhængende naturområder, for vi kan også alle sammen se, at et af de store problemer i dansk natur er, at den er fragmenteret, den er opdelt, og at der ikke alle steder er forbindelse mellem de grønne områder? Vil man også være parat til at kigge på det ud over de internationale naturbeskyttelsesområder?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu vil jeg sige, at det kun var, fordi hr. Torben Hansen sagde, at bestemmelsen om de 30-50 år var tåbelig, at jeg følte anledning til at sige, at det sådan set var en, jeg havde arvet. Jeg håber også, man bemærker, det blev sagt med et blink i øjet.

Men det er nu ligegyldigt, for vi kan kigge på det. Og jeg siger heller ikke, at det lige skal være sket for 30-50 år siden. Hvis der er en bedre formulering, så lad os se på den.

Men den anden diskussion har vi jo netop fulgt op på ved at udpege nye nationalparkpilotprojekter, hvor vi går i gang med store sammenhængende arealer. Det er her, vi har afsat penge sammen med Dansk Folkeparti, Kristen-demokraterne, Venstre og De Konservative, og hvor vi prøver at skabe den store sammenhængende natur, og at det kan udbredes til andre

områder, vil jeg slet ikke afvise. Vi er bare nødt til at tage det opgave for opgave.

Kl. 17.55

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til ministeren. Så har fru Anne Grete Holmsgaard bedt om ordet i anden omgang. Så jeg tror, at ministeren må aflevere talerstolen.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Årsagen til, at jeg går herop i anden omgang, er, at jeg faktisk synes, at den måde, miljøministeren svarer på spørgsmålet om Adgangsudvalget på, er rasende provokerende. Det, ministeren siger, er på den ene side, at han som minister vil gøre hvad som helst, der er godt for naturen, men på den anden side, når der nu er lavet en frivillig aftale, så er det den, han holder mig til.

Det kan man jo kun forstå som et vink med en vognstang om, at man skal lade være med at lave frivillige aftaler med ministeren. Det skal man simpelt hen, for man får bare stukket i hovedet, at så er det sådan, så er det en begrænsning. Det må jo være sådan, at hvis der nu ikke havde været den frivillige aftale, så ville ministeren være gået videre. Så ville han have taget udgangspunkt i alle de forslag, Adgangsudvalget var kommet med. Det er i hvert fald sådan, jeg forstår det.

Så jeg vil da gerne have ministerens svar på, om han mener, at han i realiteternes verden lægger så megen vægt på, at både voksne og børn kan få adgang til det åbne landskab.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det var i mit svar til hr. Torben Hansen, at jeg sagde, at alt, hvad der har med natur og miljø at gøre, interesserer mig. Ordvalget var ikke, at jeg vil gøre hvad som helst.

Jeg er bare nødt til at sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at det afgørende er, at her har man lavet en aftale, og vi skal huske, at vi lavede den tilbage i november 2002. Hvad var det, der skete der? Ja, der var bl.a. nogle sager om nedlæggelse af stier. I Sydsjælland og længere nede var en sag, som i hvert fald blev nævnt flere gange. Jeg skal ikke sige noget som helst om hvordan og hvorledes, men der var en bekymring for, hvordan det her nu ville ændre sig.

Derfor sagde vi til hinanden, at nu måtte vi prøve at lave en aftale, og af aftalen fremgår det helt klart, at den skal implementeres i den nye naturbeskyttelseslov. Jeg føler ikke, at nogen behøver at føle, at de er blevet bundet her. Men det